

Abstrakt

Tato diplomová práce se zabývá prožíváním emocí a emoční habituací. Cílem práce bylo porovnat změny subjektivně pocíťované intenzity prožitku a fyziologických projevů během opakované afektivní stimulace. V teoretické části jsou představeny koncepty afektivního prožívání a emoční habituace, jejich biologický základ a způsoby zkoumání. Empirická část je věnována experimentu, při němž byly výzkumnému souboru 124 osob opakovaně promítány sady pozitivních a negativních obrázků (IAPS databáze). Během prezentace byly sledovány změny v subjektivním hodnocení stimulů a ve fyziologickém projevu (kožní vodivost, kožní teplota). Průběh habituace byl testován i s ohledem na pořadí stimulů. Výsledky prokázaly průběh habituace na subjektivní úrovni a u části souboru, která viděla jako první stimul pozitivní videa, došlo k habituaci také ve fyziologickém ukazateli, teplotě kůže. Habituace u kožní vodivosti se neprojevila, naopak její hodnoty s jednotlivými opakováními stoupaly. Je tedy pravděpodobné, že subjektivní a fyziologická habituace jsou na sobě vzájemně nezávislé procesy. Předchozí afektivní prožitek celkově ovlivňuje emoční procesy a habituaci spíše slabě. Významný vliv mělo zařazení pozitivních videí na úvod prezentace, které způsobilo kontinuální růst hodnot kožní teplot značící pokles tělesného arousalu.

Klíčová slova: emoce, habituace, afektivní stimulace, subjektivní prožitek, fyziologické reakce